

Prosjektrapport

”Speiding etter frivillige”

Kirkens SOS Møre og Romsdal
2009- 2011

(2 års prosjekt som ble forlenget)

Prosjektnr: 2008/1/0112 forbygging id 1600

Prosjektleder: Åshild Anette Reitan

Prosjektansvarlig: Magne Kjell Bjørge

Sammendrag

Målet med prosjekt "Speiding etter frivillige" var å testet ut en ny rekrutteringsmodell for å skaffe frivillige til å betjene krisetelefonen til Kirkens SOS i Møre og Romsdal.

Metoden for rekruttering som ble testet ut baserte seg på at utvalget av tilgjengelige frivillige i Møre og Romsdal ble delt inn i geografiske celler der hver celle har fått 2-3 "speidere". Disse speiderne er mennesker med god lokal kunnskap og kjennskap til de som bor i nærmiljøet, og som de videre personlig kan utfordre til å bli frivillig medarbeider dersom "speideren" tror en i sitt nærmiljø vil egne seg til dette. "Speiderne" har i forkant av arbeidet i sitt nærmiljø fått god opplæring i hva organisasjonen driver med og hvilke krav vi har til egnethet for å kunne være frivillig i denne type tjeneste. Dette er bakgrunnen for at alle "speiderene" har kunne utfordre mennesker i sitt nærmiljø til å bli frivillige, med engasjement og troverdighet.

Å rekruttere og utvelge riktige "speidere" har vært et viktig og krevende arbeid for å få prosjektet i gang. Den rette speideren må være god formidler, våge å oppsøke personer og kunne selge det frivillige engasjementet og Kirkens SOS videre til aktuelle kandidater. Vi har hatt en ide om at lokal kunnskap og det å bli personlig utfordret av en annen person har en egenverdi for rekruttering som var noe av det vi ville prøve ut i dette prosjektet.

For at "speideren" skal kjenne eierskap til organisasjonen og være rustet for oppgaven har vi hatt ulike samlinger og treffpunkt for alle disse.

"Speideren" sin hovedoppgave er å tenke ut hvem som kan passe til å være et medmenneske på krisetelefon for så å utfordre disse. Målet for den enkelte "speider" er at han/hun skal rekruttere to nye frivillige medarbeidere til hvert nytt innføringskurs som arrangeres årlig.

Prosjektet har vist oss at dette er en modell å bygge videre på og den har resultert i mange nye frivillige. Den har også vist seg å være en krevende modell å drifte fordi speiderne trenger mye opplæring og oppfølging. – Men når først den gode speideren er på plass er mye gjort og man får mye tilbake.

Som frivillig organisasjon i Møre og Romsdal har vi som mål å bygge videre på rekrutteringsmodellen og videreføre nyttige erfaringer som vi har gjort oss.

Innholdsfortegnelse

Sammendrag	side 2
Bakgrunn for prosjektet/Målsetting	side 4
Prosjektgjennomføring	side 5
Resultatvurdering- og refleksjon	side 12
Veien videre	side 13

Kapittel 1: Bakgrunn for prosjektet og målsetning

Som organisasjon har vi en stadig utfordring med å skaffe nok frivillige. Kirkens SOS sin krisetjeneste er basert på profesjonell ledelse og frivillige som står for selve vakttjenesten. Det er beskjedne ressurser av ansatte og det tar relativt mye tid å drive rekrutteringsarbeid og ha opplæring for nye personer.

”Speiding etter frivillige” var tenkt som en miks mellom å kalle mennesker til en tjeneste og hodejeger-ideen. Vil personer synes det er mer stas å bli etterspurt og ettertraktet enn selv å melde seg til tjeneste? En arbeidside var å utprøve større lokal kunnskap om potensielle frivillige og bruk av personlig utfordring. Vi ville gjerne også utfordre vår antagelse om at mange egnede personer ikke våget å melde seg til tjeneste fordi de ikke våget å presentere seg selv som gode nok for en slik tjeneste.

Prosjektet fikk FrivillighetNorge sin pris sammen med to andre virksomheter. Juryens begrunnelse: ”Juryen mener at ideen er nyskapende og god.....”

I prosjektperioden har vi hatt prosjektleder i 50% stilling. Opprinnelig prosjektperiode var 2 år, men ble forlenget på grunn av svangerskap og fødselspermisjon.

Vi hadde som mål å skaffe 45 nye frivillige i Molde og 60 nye i Ålesund. Vi har ikke oppnådd vår målsetting fullt ut, men klart 35 nye i Molde og 50 nye i Ålesund i prosjektperioden.

Prosjektet har skapt mye engasjement rundt selve tjenesten og gitt mange positive ringvirkninger ved økt medieomtale og mye informasjonsarbeid.

Kapittel 2: Prosjektgjennomføring

”Speideren”

En speider har som hovedoppgave å lete etter personer i sitt nærmiljø som kan egne seg som frivillig. Han skal være god på å kunne plukke ut og finne de personene som passer til en slik oppgave, og bør derfor være en som kjenner mange på sitt hjemsted gjennom å være aktiv i flere ulike miljø. Han må tørre å *utfordre* den enkelte person som han tror kan egne seg til tjenesten. Han må være utadvendt, en god ”selger,” ha energi og overskudd og utstråle positivitet.

Vår oppgave i prosjektet var altså å finne disse speiderne, og helst i alle kommuner i fylket vårt.

For å finne speidere har vi brukt vårt eget nettverk, bekjente sine nettverk, frivillige i Kirkens SOS og ansatte i statskirken som prester i de ulike sokna. Vi har også brukt media og ulike arrangement til å oppfordre til å bli frivillig, eller til å bli speider.

Vi har jobbet med å lage geografiske celler av speidere som har ansvar for sitt geografiske område. I oppfølginga har vi hatt samlinger for de ulike cellene der vi har ønsket å motivere til videre arbeid. Vi har snakket om rekrutteringen og utvekslet tanker og ideer om hva vi kan gjøre for å finne flere frivillige på dette stedet. Vi har også sendt mail og meldinger på telefon med oppdateringer og hilsener.

I arbeidet med speiderne og med å finne speidere møter vi mye positivitet. De er begeistret for selve saken, de føler det er en viktig og meningsfull tjeneste! De ser at dette er en mulighet til å være til hjelp for mennesker som trenger et medmenneske. De har også et positivt bilde av Kirkens SOS som organisasjon og vil gjerne være en del av denne organisasjonen. Opplæringskurset for nye frivillige er også noe som frister. Dette kurset har rykte på seg om å være et veldig bra og lærerikt kurs. Speiderne får tilbud om å være med på dette kurset.

Motstand i etableringa av prosjektet: Noen av argumenta for ikke å bli speider har vært tidspress, at det ikke er flere å spørre på hjemstedet eller at de ikke kjenner så mange. Et annet argument er at de ikke passer for oppgaven.

Speidere har kommet med tilbakemeldinger om at det er vanskelig å finne frivillige, at det kan være lettere for de som er frivillige selv. Men de sier også at de ønsker å fortsette å prøve. Treffpunkta vi har hatt for speiderne har bidratt til videre motivasjon.

Arrangement/treffpunkt for speiderne

For å dyktiggjøre "speiderne" har vi hatt gjennomsnittlig to opplæringsamlinger i året. Her har vi hatt foredrag, utveksling av erfaringer og gruppeoppgaver. Ellers har vi hatt telefonmøter og gruppemøter. Jevnlige mailer og meldinger har også blitt brukt. Dette har vært viktig for å innlemme de i organisasjonen og motivere de til innsats.

I 2011 har vi eksempelvis hatt disse samlingene:

03.05.11 samling for speidere i Ålesund:

Speidere fra Ulstein, Hareid og Giske møtte. Denne kvelden hadde vi først møte i våre lokaler i Ålesund. Vi utvekslet erfaringer med rekrutteringa. Dette er litt av det som kom fram her:

Noen oppsøkte folk ved å ringe på hos folk de hadde sett seg ut som mulig frivillig. De fikk informasjon og oppfordret dem til å bli frivillig på denne måten, noen nevnte det mer tilfeldig i en samtale med bekjente (Dette var lettere om en selv var frivillig).

Andre igjen brukte samlingssteder som møter, foreninger og Gudstjenester til å fortelle om Kirkens SOS og utfordre til å bli frivillig. Felles for alle var at det ikke er lett å finne de som faktisk sier Ja til å bli frivillig. De var likevel motivert for å fortsette å prøve.

Vi brukte også kvelden til å snakke om hva vi gjør fremover for å rekruttere, og vi planla en samling i Ulstein hvor vi skulle ha en temakveld. Vi avsluttet kvelden med kveldsmat på Lyspunktet som vi tror virket samlende og inkluderende for speiderne, og som inspirerte til videre arbeid.

23.05.11 samling for speidere i Molde:

Her hadde vi et lunsjmøte med de tre speiderne vi har i Molde. Vi snakket om rekruttering, om hva de hadde gjort for å rekruttere i Molde, og hva vi skal gjøre videre. Vi satt dato og program for en temakveld der vi skulle komme å fortelle om Kirkens SOS. Vi snakket om hvem de kunne invitere som kor og andre lag.

31.08.11 Samling for speidere i Giske Kommune:

Vi var samlet hjemme hos prosjektmedarbeider.

Her møtte alle de fire speiderne i Giske til kveldsmat og samtale om rekrutteringa. I samarbeid med speiderne planla vi en temakveld på Valderøya. Vi ble enige om tidspunkt, lokalet, maten, programmet og ansvarsfordelinga. I tillegg fikk vi en sosial og hyggelig kveld som virket motiverende for speiderne.

Hva gjør vi med de som ikke rekrutterer noen?

Vi har sett at en del av speiderne ikke har klart å finne noen frivillige i hele den perioden de har vært speidere, og ser da at vi bruker tid og ressurser på noe som ikke gir resultat. Det blir derfor aktuelt for oss å kunne luke ut de som ikke, av ulike årsaker, klarer å rekruttere. Men hvordan kan vi gjøre dette og hvordan vite at dette er en rett avgjørelse?

Før vi gikk ut i ferie i sommer laget vi en liste over de forventningene vi har til de som sier ja til å være speider. Denne lista la vi ved i en sommerhilsen til speiderne slik at de selv kunne vurdere om de faktisk kunne stå inne som speidere for Kirkens SOS. Viktige egenskaper vi ønsker er: Noen som er utadvent, utålmodig og har mye energi.

Speideren er:

- Headhunter for Kirkens SOS i nærmiljøet. En er vårt ansikt utad i det lokalmiljøet, og er opptatt av å "reklamere" for den viktige oppgaven Kirkens SOS har, og at det trengs flere!
- Aktivt med i Kirkens SOS sitt arbeid, og vil prøve å møte opp på de samlingene vi har for speidere (2-3 ganger i året).
- Og kanskje til hjelp dersom vi skal ha ei samling/ et opplegg på din heim plass.
- Villig til å utfordre ca. 10 personer til å vurdere å bli en frivillig og melde seg på opplæringskurset i oktober.
- Målbevisst, og arbeider mot å ha fått 1-2 nye frivillige ved kursstart!

I tillegg til dette tok vi en ringerunde til hver enkelt speider for å få en ny bekreftelse på at de ville være speider. Gjennom disse samtalene var det en del av dem som var letta over å kunne si fra seg oppgaven som speider, samtidig som vi satt igjen med de som bekreftet at de fortsatt ønsket å gjøre en innsats.

Vi må gjennom samtale med hver enkelt speider hjelpe dem å finne ut om de faktisk er motiverte for oppgaven. En slik evaluering bør gjøres hvert år.

Navn på speidere og celler som ikke var dekket siste året

Sted	Namn	mobil	mail
Ålesund	Kathrin Haram	91 66 43 43	Kathrin.haram@steenstrup.no
Sula			
Giske	Lindis Godø	93 24 66 70	Lindisskarset@hotmail.com
	Britt Flåen	41 51 34 94	b.flaaen@mimer.no
	Vigdis L. Paulsen	95 90 16 90	vipa@mimer.no
	Ingeborg T. Bjørnelv	93 65 51 15	Ingeborg77@hotmail.com
Haram			
Ørskog	Ester Walgermo (venn)	47 84 38 71	Kyrkjeverje.orskog@kirkeserver.no
	Else Karin Haddal (venn)	70 27 04 33	
Skodje	Per Inge Vik	91 81 07 51	Sokneprest.skodje@kirkeserver.no
Hareid	Irene F. Rise	90 68 48 02	irene@follestad.net
Ulstein	Rigmor Rødset	48 12 86 80	rigger@tussa.com
	Elsa Sæter (SOSvenn)		
Herøy			
Sykkylven	Kjell Welle		kjellw@xi.no
	Erlend Lunde (SOSvenn)	93 22 58 68	Sokneprest.ikornnes@kirkeserver.no
Stranda	Ivar Bjarne Berge	90 06 43 45	Ivar.b.berge@gmail.com
Ørsta (Mathias)			
Volda			
Molde	Terje Jonsson	712 44 630	Terje.jonsson@molde.kommune.no
	Borgny Døving	97 64 76 35	
	Toril Hovdenak	99 04 87 28	tohovd@online.no
Rauma	Rune Slingelstad	99 64 28 57	rune@grytten-prestegjeld.no
Vestnes	Jorunn N. Eriksen	45 42 75 18	Jonoer52@online.no

Samlinger som virkemiddel

For å gjennomføre prosjektet har vi hatt ulike aktiviteter som hjelpemiddel for å nå våre mål. Potensielle speidere har blitt oppsøkt og utfordret. For å motivere og lære de opp har vi hatt ulike samlinger. I tabellen er noen eksempel på samlinger:

Type samling	Innhold
Ta med en venn samling	<ul style="list-style-type: none"> - Intervju med frivillige - Foredrag: God å snakke med - Servering - Minikonsert v. Ole Reinlund
Foredrag: Krisens kraft og appell	<ul style="list-style-type: none"> - Foredrag v. Åshild A.R - Info om kurs og å være frivillig
Deltagelse på Jesus kvinner	<ul style="list-style-type: none"> - Appell: Livet på vakt ved Gunhild B. Løvold - Stand
Foredrag: God å snakke med og appell	<ul style="list-style-type: none"> - Foredrag v. Åshild A. R - Appell: Livet på vakt v. Solveig Kvamme
Foredrag: Det glemte åndelige aspektet i psykologien og appell	<ul style="list-style-type: none"> - Foredrag v. Eivind Schjøtt - Samtale - Appell: Bli frivillig!

Mediene som virkemiddel

Mediene har vært et viktig element for å nå ut til de som kan tenke seg å være med i frivillig tjeneste. Her er noen av medieoppslagene vi har fått i 2011:

Avis	Sak	Hensikt
Sunnmørsposten	"Speider etter frivillige"	Mange planlegger høsten med hvilke aktiviteter de skal være med på tidlig. Vi ville minne de på at å være frivillig er en fin tjeneste som kan passe flere enn en tror.
Romsdals Budstikke		Fortelle hva det vil si og være frivillig og at dette passer flere enn en tror. Gjøre senteret i Molde kjent
Sunnmørsposten	Medmennesker- Det går ikke an å bruke opp følelser og empati. (Livet på vakt)	Snart innføringskurs!
Øy Blikk		Få med flere frivillige
Vikebladet		Foredragskveld på Fredheim.

Medieerfaring

Kirkens SOS har et positivt omdømme og det har derfor vært lett å få spalteplass. Det kan virke som avisene ønsker å belyse krisetelefon som tjeneste. Når det gjelder Sunnmørsposten så gikk vi og banket på døren deres. Vi var heldig og fikk kontakt med Hilde Hovik som er en dyktig journalist. Hun har det vært lett å kontakte når vi har hatt en sak. Fint at en journalist blir kjent med organisasjon, slik blir belysningen av våre saker bra.

Romsdals Budstikke har også vært velvillige, når vi har kontaktet dem ønsker de svært gjerne å intervju oss. I saken vi hadde i mai fikk vi god spalteplass og stort bilde.

Kirkens SOS i Møre og Romsdal på Facebook.

Vi ønsket også å prøve å opprette ei Facebookside, som kunne være av allmenn interesse og slik få mange tilhengere. Dersom vi fikk til dette, kunne vi bruke også denne kanalen til å rekruttere flere frivillige. I brevet vi sendte til dei frivillige i Kirkens SOS skriver vi om våre intensjoner med å opprette facebooksidene. Her er deler av dette brevet:

"Hva skal vi på Facebook?"

Vi har nå en side som heter "Kirkens SOS i Møre og Romsdal". På denne siden vil vi legge ut informasjon om Kirkens SOS, hvordan det er å være frivillig, historier fra innsiden, våre visjoner, andakter m.m.

Siden er for alle som støtter vårt arbeid, frivillig eller ikke.

Kirkens SOS arbeider for å være tilstede for de som trenger noen å prate med. Et av slagorda våre er: "Vi er her. Alltid." Det handler om å bry seg! -Og dette er et arbeid alle kan være med på enten de er frivillige hos oss, eller gjør andre ting i hverdagen for å hjelpe andre.

Når vi nå oppretter en Facebook profil for Kirkens SOS i Møre og Romsdal er dette fordi vi ønsker å engasjere til mer av det gode medmennesket i oss.

Her vil du få:

- Informasjon om Kirkens SOS.
- Gode samtaletips.
- Påminninger og utfordringer til å bry deg om de menneskene du møter på.
- Små oppmuntringer og bibelvers i hverdagen.

Det er et mål at færre skal måtte ringe til Kirkens SOS fordi flere snakker sammen i sine omgivelser. Bli med på å gjøre samfunnet ditt til en plass hvor vi er flinke til å se hverandre! Vi blir glade om du vil like siden vår og også oppfordre andre til å gjøre det!

Vi ser også på dette som en mulighet til å kunne rekruttere flere frivillige ved at vårt budskap blir spredd til flere personer.

Vi håper dere vil invitere venner og familie til å "like" siden vår, slik at budskapet kommer ut til flere."

Det viste seg å bli vanskeligere å få tilhengere på siden enn antatt. Hovedsaklig fordi en veldig stor del av de frivillige ikke er på facebook, fordi vi ikke klarte å gjøre det enkelt for tilhengere å dele/anbefale siden til sine venner, og fordi de som skulle administrere siden ikke lenger hadde anledning til dette.

Materiell

I forbindelse med at vi har deltatt på ulike store samlinger som "Jesus kvinner" med over 200 deltakere ble det behov for materiell som gikk direkte på rekruttering til kursstart. Vi laget derfor en enkel folder med kursprogram og kort informasjon om tjenesten. Dette la vi ut på stolene til de som møtte opp. Denne folderen sammen med en appell var virkningsfullt.

Kapittel 3: Resultatvurdering – og refleksjon

”Prosjekt speiding etter frivillige” har vært en spennende og utfordrende periode. Arbeidet startet med rekruttering av de som skulle speide eller ”headhunte”, det å finne personer med de rette egenskapene var en utfordring. Utgangspunktet var og appellere til folks forfengelighet, at de ønsket å bli etterspurt. Dette har ikke vært slik som vi først trodde.

Hvilke egenskaper var vi på jakt etter? Dette er et spørsmål vi har svar på ved prosjektets slutt. Målet var at ”speiderne” skulle drive rekruttering og ha Kirkens SOS i bakhodet hele tiden. Dette er muligens et ambisiøst mål når de arbeider frivillig. Problemområdets kjerne er at det er vanskelig å være kresen når det er frivillighet en jobber med. Deres innsats er en gave vi får.

Et av verktøyene vi har brukt for at de skulle lykkes er opplæring. Dette har foregått i form av ulike samlingspunkt. Disse har vært viktige, her har vi i tillegg til opplæring inspirert hverandre og utvekslet erfaringer. Men dette har også utfordret oss. De er i en posisjon der de stiller opp gratis for innsats, og stille store krav da er ikke lett. Det å inspirere har derfor vært enda viktigere.

Det overordnede målet for prosjektet er å få flere frivillige til å sitte på krisetelefonen til Kirkens SOS. Noen av speiderne sier de har utfordret folk til å bli frivillig og de bare får nei, da kan vi undre oss på hvor og når har de har spurt? Og i hvilket rom i har de blitt spurt? Dette kommer også opp når andre igjen utfordrer og får mange ja.

Vi har kommet frem til at disse egenskapene er viktige for en god speider:

- Mot til å spørre, ha tro på det en tilbyr, og derfor tørre og spør uten å være usikker.
- Utålmodig, vil ha resultat fort!
- Impulsiv, spør med en gang en får en tanke om å spørre noen, kanskje uten først å planlegge hvordan en skal legge det frem.
- Sosial, en kjenner mange og har mange bekjente og prater gjerne med alle du møter på!
- Positiv, utstråler positivitet og tror på det en sier.
- Godt kjent med organisasjonen og oppgaven som frivillig og kan svare på alle spørsmål de interesserte eller de skeptiske lurer på.

Ved prosjektets avslutning kan vi nok konkludere med at måloppnåelsen ikke har vært så god som ønskelig fordi kvaliteten på speiderne har vært variable, men vi vet at utallige ”frø er sådd,” speiderne har vært viktige innfallsporner til sine lokalmiljø. De har delt ut materiell, invitert til lokale inspirasjonssamlinger for Kirkens SOS, vært i lokalaviser og snakket om tjenesten. Det er ikke alt dette som kan måles, resultatet her vet en først i årene fremover. Det vi kan fastslå er at det har vært en betydelig økning på antall deltakere på årets innføringskurs og vi har tro på denne modellen for rekruttering.

Kapittel 4: Veien videre

Prosjektet har vist oss at dette er en modell å bygge videre på og den har resultert i mange nye frivillige. Det gir oss i tillegg en større oversikt over potensielle frivillige, som vi kan utfordre ved senere anledninger, så den har sterke kvaliteter utover den direkte rekrutteringen.

Men selv om den har vist seg å være effektiv når den fungerer har den også vist seg å være krevende, og spesielt for et lokalt Kirkens SOS sentra uten mange ansatte. Den største grunnen til at det viser seg å være en krevende modell å drifte er fordi speiderne trenger mye opplæring og oppfølging for å kunne gjøre jobben sin. – Men når først den gode speideren er på plass er mye gjort og vi får også mye tilbake.

Som frivillig organisasjon i Møre og Romsdal har vi som mål å bygge videre på rekrutteringsmodellen og videreføre nyttige erfaringer som vi har gjort oss. Deler av modellen vet vi at vi garantert kommer til å bruke, andre deler avhenger av at vi har tid og kapasitet så det må vi vurdere videre. Men vi sitter helt klart igjen med gode verktøy for videre arbeid, og gode speidere som er klar for å fortsette å speide etter frivillige.